

Vanast kõnnu mõnikörd vai sikka näol, mõnikörd ehk näol, mõnikörd sõitnu tõllaga nigu suur saks, neli iih.

Niiviisi sõitnu vana ütskörd jäll vana haha (halli) näol, neli musta iih, must kutsari asõmõl puki pääl, Mooste puult tiid pitte Himmastõ küla poolõ. Sääl künnü Eostõ küla maal üts uma noorõ maad. Ku sinnä kottalõ saanu, hirnnu künja . Tuu pääle ütelnü : "Ime! Ime! Varsa hirnva vainuel!"

Künja olnu vana tark , kes ilmast pallo nännu, kuulnu ja opnu olnu, tiidnu tuuperast kah tuud, et kui ummõ sõnno pääle vastust ei saa, siis kas inemiste ehk elajide kuul vai mäännegi muu õnnõtus külla tulõ. Kostnu tuu pääle järgmiste sõnnoga: "Ei olõ tuu ime, et varsa vainuel hirnva, ka tuu um ime, ei keelile kõnõlös."

 sülänu kolm kõrd maaha, pomisnu hindahe mõnõ arvosamada sõna ja kihotannu Himmaste küla poolõ tuhatnelja edesi, nii kavvõtõhe, ku pia külla sisse üte kottalõ. Sääl lännu üts tõlla katski, ei olõ kuigimuudo inäp edesi saanu. Lännu külast otsma. Küla rahvas avitannuva hädast är, annuva kõva ala panda, tuu pääle olnu tõsõl väega hää miil ja ütelnü külarahvale: "Et tii minno hää meelega hädast olõtõ avitannu, tuuperast tii mina selle küläle kah häd."

Kõnnu kolm kõrd ümbre küla ja üttelnu küla rahvallõ:

"Nüüd ei tulõ määnastki suurt hätta tii külale, ei inemiste, ei ka elajide kuulu, ei ka määnastki suurt nälähätta."

Istnu tõlda ja sõitnu läbi küla ku tuul edesi.

Tuust saani ei ollõv Himmaste küläh inäp kunagi määnastki suurt kuulu vai olnu, tuud naat tuust saani Ristikõõvas kutsma. um küll joba ammugi ära kaonu, a maad, mis säält kohegi ei jää, kutsutas täämbätse päävani Ristikõõvo alonõ. Jutustas 60aastane Taniel Jaht Himmaste külas Põlva kihelkonnas (1896) E 28512/4